

[Ole Bjørn Kraft.]

hvormed det ærede medlem tog det. Men der er ikke noget som helst, der tyder på, at det er rigtigt.

De tal, som den højtærede finansminister nævnte til belysning af, hvad der gennemsnitligt anvendes på tipning her i landet, tyder aldeles ikke på, at det ærede medlem har ret i sin mørke skildring. Naturligvis er forholdet det, at der altid er nogle, som overdriver, og det har der også været tidligere for den illegale tipnings vedkommende, og det er der også med hensyn til travløb og væddeløb og andet; men fordi der nu er enkelte, som ikke kan finde den rette grænse, ville det dog være ganske urimeligt af den grund at forbyde alle og enhver den ganske uskyldige fornøjelse, som tipning er. Man kan måske derom sige — jeg ved godt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard meget hånligt afviste den betragtning, men jeg synes alligevel, den er rigtig —, at det at forbyde tipning, fordi der er nogle, som overdriver det mod lovens mening og hensigt, er lige så urimeligt, som hvis man ville forbyde f. eks. Carlsberg og Tuborg at producere øl, fordi nogle drikker for meget. Jeg nævner Carlsberg og Tuborg, for at der skal være en vis balance i tingene, efter at den højtærede finansminister har nævnt Stjernen. Jeg synes, at den argumentation, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard her fører frem, i virkeligheden er højst usaglig, er hektisk, for ikke at bruge stærkere ord.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og de andre forslagsstillere er inde på den tankegang, at man burde sætte den store præmie ned, at man ikke burde have et så stort beløb som højeste præmie. Heroverfor vil jeg nævne, at man i Sverige har det samme beløb og i Norge vist oven i købet 75 000 kr. Man kan jo om denne præmie med rette sige, at alle mennesker ved, at dette store beløb på 50 000 kr. kun falder yderst sjældent; i den periode, hvor tipningen har stået på, er det faldet, skal vi sige 5—6 gange. Det er blevet regnet ud til een gang for hver 24 mill. rækker. Jeg tror folk er så intelligente, at de meget vel ved, at det ikke er noget, som de sådan i almindelighed kan regne med. Men den store præmie har utvivlsomt alligevel den betydning, at den er bremsen på den illegale tipning. Hvis den ikke var der, ville den illegale tipning, som jo ikke skal aflævere til de gode formål, som den legale tipning skal aflævere til, få en chance. Det må

være i almindelig og i offentlig interesse at holde den illegale tipning nede.

Jeg må altså afvise, at det ærede medlem har ført nogetsomhelst bevis for, at tipningen har nogen afgørende betydning i almindelighed for de enkelte hjemms økonomi, at den skulle virke ødelæggende på dem. Man kunne diskutere, om man skulle sætte beløbet, som det er tilladt at tippe for, ned, men også dette vil jeg mene er urigtigt. Det ville være let at omgå det. I andre lande har man slet ikke sådan et maksimumsbeløb. Jeg synes, det er meget rigtigt, og efter hvad jeg har hørt, vil det også volde visse tekniske vanskeligheder at forandre det.

Med hensyn til tipningens følger for industriproduktionen har den højtærede finansminister allerede fremsat nogle synspunkter. I Norge var man inde på en lignende tankegang, men i Norge var der jo en anden situation, som syntes at kunne motivere det ærede medlems betragtninger om, at tipningen skulle virke skadeligt på produktionen, idet den norske produktion var dalende. Man nedsatte en rigsdagskomité til at undersøge dette forhold, og den nævnte mange grunde til, at den norske produktion var dalende, men den nævnte ikke et ord om, at tipningen skulle have haft nogen som helst uheldig indvirkning i denne retning.

Det er dog vist sådan, at de små beløb, som bruges ved de ugentlige indskud, går fra et forbrug, som ikke kan siges at være særlig værdifuldt, medens derimod de gevinster, som fremkommer, og som vi har hørt ligger på et forholdsvis lavt gennemsnit, men dog et gennemsnit på nogle hundrede kroner, utvivlsomt anvendes til varer af mere varig værdi, altså til en forøgelse også af hjemmets værdi. Jeg må altså i det store og hele på nuværende tidspunkt afvise de synspunkter, som det ærede medlem har gjort gældende. Jeg mener ikke, at han har ført noget som helst bevis for sine synspunkter, og at der er god grund til at afvente en længere udvikling, inden man fælder den endelige dom over denne lovgivning.

Naturligvis er det umuligt at ophæve loven nu, da man har givet denne koncession. Men der er een ting, som det vil være rimeligt at diskutere her, nemlig spørgsmålet om de såkaldte tipsklubber. At en familie eller kammerater på en arbejdsplads slutter sig sammen om at tippe, er der ikke noget at sige til, men den erhvervs-mæssige udnyttelse af tipsklubberne synes